

[Jørgen Junior]

pensere fra nogle 10 år gamle beslutninger om, at et antal sommerhuse skulle fjernes.

Meget fornuftigt påpeger ombudsmanden bl. a. det værdispild, der vil finde sted, hvis stædigheden vinder over fornuften.

Besvarelse (28/3 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Spørgsmålet vedrører en afgørelse, som ministeriet for kulturelle anliggender traf i 1967 om fjernelse senest 1. januar 1974 af en del sommerhuse langs SydloLLands kyst. Sommerhusene var opført søværts strandbeskyttelseslinien uden tilladelse efter § 25 i den dagældende naturfredningslov af 1937, nu § 46 i lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. oktober 1975.

Fredningsnævnene og overfredningsnævnet overtog ved ændringen af naturfredningsloven i 1969 ministeriets kompetence til at dispensere fra strandbeskyttelseslinien.

Både det stedlige fredningsnævn og overfredningsnævnet har afvist at genoptage SydloLLandsagen, fordi der ikke var fremkommet oplysninger, som ikke allerede forelå, da ministeriet traf sin afgørelse i 1967.

Det er ikke korrekt, når det i begrundelsen for spørgsmålet siges, at folketingets ombudsmand har rettet henvendelse til mig om at dispensere. Ombudsmanden har den 2. marts 1978 henstillet – jeg citerer – »til overfredningsnævnet at tage op til overvejelse at søge tilvejebragt en løsning, hvorved en fjernelse af de ulovligt opførte sommerhuse på kyststrækningen Knubbeløkke-Langholm undgås (eventuelt alene for de nuværende ejeres besiddelsestid). Jeg er opmærksom på, at disse overvejelser formentlig må ske i et samarbejde med miljøministeriet«.

Jeg er bekendt med, at overfredningsnævnet i dag, den 30. marts, holder møde og bl. a. vil behandle ombudsmandens henvendelse om denne sag. Jeg kan derfor endnu ikke vide, hvilken stilling overfredningsnævnet vil tage til ombudsmandens henstilling.

Det er min opfattelse, at spørgsmålet til mig er stillet lidt for tidligt. Jeg kan ikke så godt foretage mig noget i sagen, før jeg får kendskab til overfredningsnævnets indstilling, og jeg vil tro, at der derefter vil være behov for at vurdere sagen i samarbejde med kommunen og muligvis også med amtsrådet.

Jeg kan tilføje, at overfredningsnævnet i forbindelse med sagens indbringelse for ombudsmanden naturligtvis har stillet kravet om fjernelse af sommerhusene i bero indtil videre.

Til *handelsministeren* (20/3 78) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren sørge for, at Klitmøller Møllelaug får del i ministeriets store energibe­villinger i det nye finansår, således at den­ne oplagte mulighed for at få afprøvet en vedvarende energikilde i stor skala på var­meforsynings­området ikke forspildes eller forsinkes yderligere?«

(Spm. nr. 588).

Begrundelse.

Planen omfatter varmeforsyningen for alle 250 helårsboliger i Klitmøller, som skal dæk­kes af 8 vindmøller, 18–20 m høje, med en rotordiameter på 20–24 m. Anlægsprincippet er fremhævet som særligt egnet for vestkyst­beliggenhed i en rapport udarbejdet af vind­energiudvalget under akademiet for de tekni­ske videnskaber i 1975.

Prisen er godt 50.000 i anlægsudgifter for hver husstand. Til gengæld er driften meget billig. Sammenlignet med huspriserne er pri­sen ikke uoverkommelig. Hvis forsøget lyk­kes og møllerne serieproduceres i stor skala, kan anlægsudgifterne senere nedbringes og vindmøllerne derigennem blive en særdeles seriøs konkurrent til både oliefyg og fjernvar­me.

Det danske samfund har en oplagt interes­se i at hjælpe vindkraften over den første vanskelige fase. Det er bl. a. det, der er for­målet med handelsministeriets energibe­villinger. Både tilhængere og skeptikere har inter­esse i at få vindkraften afprøvet. Klitmøller ved Hanstholm er det helt ideelle sted.

Skønt det ofte er blevet oplyst, at der ikke mangler penge til forsøg med urtraditionelle energikilder, fik møllelauget afslag sidste år i juli med den begrundelse, at pengene var brugt. Det sker forhåbentlig ikke igen.

Jeg går ud fra som en selvfølge, at miljø­myndighederne ikke på nogen måde sinker end­sige forhindrer projektets gennemførelse.

Besvarelse (22/3 78):